

[Udenrigsministeren]

Jeg vil da meget gerne over for hr. Albrechtsen fastslå, at der er forskellige vurderinger af artikel VI. I den forbindelse noterer jeg mig, at hr. Albrechtsen altså finder det rimeligt at støtte den vurdering, der nu også på det seneste er blevet den sovjetiske vurdering. Den er regeringen ikke enig i. Hvad der mere substantielt ligger i vurderingen af artikel VI er meget grundigt beskrevet i den redegørelse, jeg har afgivet til Folketinget, og jeg kan henvise hr. Albrechtsen dertil.

Albrechtsen (VS):

Når ministeren nu af uransagelige årsager påstår, at artikel VI er en undtagelse til til-lægsprotokol F, vil jeg gerne have at vide, hvad det nøjagtig er for en formulering i artikel VI, som kan berettige en undtagelse ved Thule. Jeg kan ikke se, at der er andre formuleringer, som ministeren kunne forsøge at henføre det til end den, som USA vist også har forsøgt sig med, nemlig: langs periferien af eget lands territorium – dér kan man deployere nye anlæg. Det må være den undtagelse, ministeren mener. Det benægter ministeren ikke. Så må jeg gå ud fra, det er rigtigt. Det vil altså sige, at ministeren er inde på den glidebane, hvor han anerkender, at Grønland ligger i periferien af USAs territorium, og det er jo fuldstændig fantastisk, hvis det virkelig er rigtigt. Men hvis det ikke er rigtigt, minister, så sig os dog, hvad det er, ministeren mener.

Formanden:

Udenrigsministeren slutter spørgsmålet.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal for god ordens skyld bekræfte, at Grønland ikke ligger på udkanten af amerikansk territorium. Men jeg skal igen minde om, som jeg har sagt det et par gange, at Thulebasen lå der, mindst 10 år før man forhandlede ABM-traktaten. Det er det, der som led i den meget grundige og dybtgående fortolkning af hele traktaten og dens tilblivelse er det grundlag, der har været med til at føre os frem til de resultater, vi er nået frem til.

I øvrigt ser jeg frem til debatten den 5. marts.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 660

6) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang folketingsmedlemmers skattefrie omkostnings-tillæg anses at dække de med arbejdet forbundne udgifter?«

Skriftlig begrundelse

SF har altid gået ud fra, at omkostningstillægget ansås at dække samtlige – understreger samtlige – med arbejdet som folketingsmedlem forbundne udgifter, herunder kontingenter, partiskat, udgifter ved møder, valgkamp osv.

Årsagen til spørgsmålet er, at SF har fået afdækket, at ministeren har den absurde holdning, at folketingsmedlemmer og andre med frikort til offentlige trafikmidler kan fratække befordringsudgifter, på trods af at befordringen ikke har kostet dem en krone. For at sikre, at der ikke er flere huller, stiller jeg nu ovennævnte spørgsmål.

Thoft (SF):

Jeg har altid haft den opfattelse, at folketingsmedlemmernes såkaldte skattefrie omkostningstillæg ansås at dække alle – og jeg understreger alle – de med folketingsarbejdet forbundne udgifter, herunder kontingent, partiskat, dobbelt husførelse, telefon, fortæring, og hvad man i øvrigt kan forestille sig.

Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg spærrede øjnene op, da jeg så skatteministerens svar den 9. februar 1987 på et spørgsmål af mig i skatte- og afgiftsudvalget, hvor han tager hul på, at der alligevel er fradrag for nogle udgifter, f.eks. udgifterne omfattet af ligningslovens § 9 c.

Da jeg i forbindelse med debatten om befordringsfradraget – for det er jo det, det handler om – ved, at medlemmerne, især i ministerens og andre regeringspartier, er uenige i den fortolkning, jeg lægger for dagen, nemlig at det skal omfatte alle udgifterne, ønsker jeg med dette spørgsmål at få slået fast med syvtommersøm, at omkostningstillægget skal dække alt.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):